

van lezingen en voordrachten, gehouden op bijeenkomsten van de " O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N " Voor wekelijkse ontvangst opgeven aan: J.L. Buitendijk, Alg.Leid., Buys Ballotstraat 11 's-Gravenhage. Alle correspondentie: Alg.Secr. W.Chr.C.v. E I J K E L, Magnoliastraat 32 's-GRAVENHAGE Telefoon: 32 44 77.

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Goeden avond vrienden,

Wat kunnen wij anders antwoorden op de waarderende woorden, van Uw zijde gesproken, dan dit: lichtdragers, gaarne, wij waarderen ze, maar meer dan al dit waarderen we het licht van naastenliefde en verdraagzaamheid wanneer het leeft in een mens. Moge dit licht, dat gij dan symbolisch hebt willen schenken op deze avond, zijn: symbool van het licht dat brandt in de harten van hen die bij deze Orde zich toch voegen en tot deze Orde zich getrokken voelen. Deze avond is een bijzondere avond, het is de avond dat wij zullen trachten om de sterren, de draagtekens, in te stralen en nevendien nog meer: Wij zullen trachten om voor een ogenblik U te verenigen tot één groot harmonisch geheel, waarbij werkelijk cosmische krachten, althans beperkt en getemperd nog, hun werk kunnen doen. Er is niets in het Al, dat niet doordeesemd wordt van een goddelijke adem. Als zodanig is het ceremonieel van de ster-instraling niet veel anders dan een ceremonieel. Het is echter mogelijk om een herinneringskracht, een bepaalde tendenz te geven aan die goddelijke adem, aan deze levensaether die alles doorademt en doordeesemt. En dit willen wij wél trachten te bewerkstelligen. Ook gij zult daarbij medecelebreren, ook gij zult deel daaraan hebben; maar nog is het niet zover dat wij hiertoe over kunnen gaan. Zoals reeds bekend gemaakt in het programma, zullen wij toch deze avond eerst vóór de pauze, normaal met elkander spreken, en wanneer dit gebeurt, moet ik U er wederom op wijzen dat ook wij niet behoren tot het oneindige leger van volmaakten die reeds opgegaan zijn in Hem, uit Wien zij eens geworden en geboren zijn. Als zodanig moeten wij U vragen: wees rustig kritisch, critiseer als U wilt; ga alle details na die gezegd worden, en wanneer voor Uzelve na rijpelijk onderzoek ge één korrel goud hebt gevonden in het vele wat wij op zo'n avond kunnen zeggen, dan is onze arbeid meer dan rijkelijk beloond. Wanneer wij tezamen zijn in deze tijd, dan wil het mij eigenlijk niet goed over de lippen - die ik voor deze gelegenheid dan heb moeten lenen - te gaan spreken over de toekomst, want ademt heel de wereld niet op dit ogenblik een geest van verwachting, een Advent, die zodadelijk zich zal ontpoppen in een Kerstfeest? Kerstfeest als herinnering van de geboorte van Jezus op deze wereld. Haast zou ik moeten zeggen: laten wij de klok terugzetten, laten wij 2000 jaren die klok terug trachten te zetten, want dan vinden we immers dezelfde tijd, vol bange verwachting, vol angst, vol kriegsrumoer, die vandaag aan de dag ook bestaat. 2000 jaar geleden: opstand in Athene, oorlog in Hellas, breken van het Achaeisch Verbond, grote krijgstochten, overal oorlog, vernietiging en toch ook gelijk een tijd waarin veel goeds en veel schoons geboren werd, want in diezelfde tijd van verwachting hebben dromers hun droom in steen gehouwen en een Parthenon gebouwd, hebben gebouwd de hele tempelcomplexen met hun schitterend rijzende zuilen en hun schone beelden die thans nog de Acropolis kronen; zij hebben getekend de domvormige koepels die later zouden worden moskeeën. Ergens ver in het Oosten droomde men in die dagen de beelden weer tezamen van een Boroboeoer. In de hele wereld was een schoonheidsdrang en toch een vlucht voor de realiteit. Welnu, dat is het ogenblik van heden. Uw wereld bouwt en schept, recreeert; uitvindingen worden met een hoorn des overvloeds uitgestort over de wereld. Zodadelijk zullen ze daar in grote sommen alle nieuwe hervindingen van het volgende jaar weer voor U presenteren. Ik zeg niet: uitvindingen; men vindt niets uit, men vindt alleen maar terug. En of dat nu de eenvoudige dingen zijn als de autoband, die zichzelf steeds zegelend, altijd zijn eigen spanning logischerwijze bewaart, zich aanpast aan de belasting die daarop wordt gelegd, of dat het is de nieuwe plasticstof die Uw wegdeksel maken tot een nieuwe perfectie, of het misschien is het sterkere schip van lichter materiaal, och, al deze dingen, wat zijn ze eigenlijk anders dan de kunstwerken, de in materie verwerkelykte dromen van een technische eeuw? En juist daarom is het goed om toch vooruit te zien zoals eens, 2000 jaar geleden, de mensen vooruit hebben gezien. Rome marcheerde 2000 jaar geleden; bondgenootschappen en tractaten waren niets meer waard. Hoe gaat het nu? Ook nu is er een eeuwigdurende spanning, groter misschien, machtiger, gigantischer dan vroeger mogelijk was, maar ook omvattende de gehele bekende wereld. Krijggeweld. Heeft sedert het jaar 1900 het zwaard ooit vredig in de schede gerust, en heeft op de wereld geen mens in krijg andermans bloed vergoten? Niet één moment van die vrede is er geweest. Daar moet iets uit geboren worden. Jezus werd geboren op aarde, een eenvoudig kind tussen vele kinderen, een eenvoudig

mens tussen vele mensen, vluchtend voor het geweld van een vorst die overheersing vreesde. Hoe zal het nu zijn? In welke vorm zal thans de bevrijding komen? Wie kan het zeggen? Maar ze zál komen. En waar het de vorige maal een bevrijding was die zich richtte tot de stof, lijkt het mij logisch dat de volgende bevrijding zich zal richten tot de geest, want geloof mij: Jezus leraarde nog voor de stofmens, en de stofmens heeft georganiseerd en de geest gebonden en geketend. Nu is het een wereld waarin de materie ruimschoots voldoende is. En zeg nu niet dat het zo slecht is hier en daar, want wanneer de mensheid rechtvaardig zou zijn, zou er overvloed zijn voor allen, overal. Maar wat is er dan nú gebeurd? Hebben de gebeurtenissen van de laatste jaren U niet genoeg geleerd? Hoe heeft men U gekluisterd en geketend, geestelijk? "Er is geen God", hebben ze gejubeld in het hele land en ze hebben God en Zijn priesters bespot. "God alleen is onze Meester en we hebben met de wereld niets te maken", hebben de anderen gegalmd. Ze hebben met brutaal geweld dat genomen wat niet hun recht was. De geest van het volk ademt alleen in het volk en de geest van het volk is God. Ze hebben het gebrald en gezucht en gesteund en gefluisterd, en uit dit alles is bloed geboren. De gebonden en gevangene geest werd vernietigend voor de materie, zo vernietigend dat op het ogenblik reeds, opgeslagen in verschillende landen, liggen ruim 4000 atoombommen, waarvan een groot aantal reeds van de toch wel gevaarlijke waterstofbom. Zozeer vreest de mens, omdat zijn geest geketend is. Maar kan dat voortgaan, kan er werkelijk Kerstfeest zijn wanneer zij die van goeden wille zijn, niet eens meer weten wat ze mogen willen, wanneer de wil een beperking en beketening wordt, een gevangene, ergens in de kerker van een ideaal of van een godsdienst gekluisterd, gevoed op het magere brood van een paar waarheden en verder het voedingsloze water dat men "propaganda" noemt? Toch zijn die staten er, toch zijn die mensen er, toch hebt gijzelve ook daaronder geleden, en dat is alleen vandaag, maar het gaat verder, want gedreven door de angst zal men de ketenen die om de geest gelegd zijn, verder en verder trachten te smeden tot een onverbreekelijk geheel. En daar is nu de belofte, de grote belofte. De geest zal de kerker der waan ontsnappen. Geloof mij, Jezus zal weerkomen op deze aarde, al is het misschien anders dan het religieus wordt voorgesteld. Zijn geest zal weer wakker worden in de mensen, niet als een formalisme, niet als een soort zondebok waarop je alles af kunt schuiven, maar de geest van Jezus zelf wil ik dienen. Ik weet dat ik het leven nooit verdienen kan; dit is een gave Gods, maar dit leven waardig gebruiken moet ikzelve. Dat kan ik alleen doen wanneer ik mij richt tot God, zoals ik het begrijp, zoals ik het voel: "Ik mag niemand leed toevoegen", en dat komt. "Ik mag niemand leed toevoegen" is dat eigenlijk niet een nieuw Kerstfeest, is dat eigenlijk niet een herboren wereld? "Ik mag niemand leed toevoegen" dat is een tendenz die in de toekomst merkbaar zal worden. Men zal langzaam maar zeker inderdaad uit het zwaard een ploeg smeden, uit de tank een tractor maken en uit de soldaat een dienaar van het volk, omdat hij geen verdediger meer behoeft te zijn. Dat gebeurt niet in één dag, dat gebeurt zelfs niet in ene eeuw. Toch komt het. Jezus heeft het goed gezegd in Z'n leven: "Niet ben ik gekomen om U de vrede te brengen, maar het zwaard." Maar later heeft Hij gezegd: "Ik zal weerkomen", en daarin is het wonder gelegen. Jezus' geboorte viert gij kort na de wisseling van het jaar, waarbij de eigenlijke winter pas begint. Ik bedoel hier: kort na de midwinterzonnenevend, zoals dat heet bij U, kort nadat de zon weer terugsluipert naar de noordelijke gebieden, die gekluisterd liggen in de kou. Maar terwijl de dagen lengen wordt de jacht van de storm groter, wordt de adem van de Pool ijziger. Wanneer de belofte van het nieuwe jaar is gelegd dan duurt het nog maanden voordat er lente is, en wanneer het lente is duurt het nog zo lang voordat de oogst rijp is. Welan, Jezus was de wende, de wende van het ras, van de wereld, van de mensheid, Jezus betekende voor de mensheid de belofte: de dagen gaan lengen, de dagen van smart en lijden zonder hoop, zijn voorbij; het oude heeft zich uit zijn rijpe oogst van bewustzijn doorvreten, en de kale aren worden gezweept door de stormwind, de eerste sneeuw ligt al op de velden van het bewustzijn en alles verstart in een koud formalisme, en daarom is de oude wet ten einde. Zo zou Jezus het vandaag aan de dag nog kunnen zeggen tegen U, want het is zo. Meer dan ooit raakt de oude wet ten einde. December en Januari - om nu eens te spreken in maanden in plaats van in perioden - zijn voorbij, 2 x 722 jaren zijn voltooid, twee maanden, en het derde jaar, de derde maand bedoel ik, begint al aardig zijn voleinding te naderen, 2166 jaar ongeveer van de belofte tot de lente waarin zij tot werkelijkheid ontluikt. In Uw tijd: de gure stormen, maar niet meer de ijzige kou van voorheen. Meer en meer zien we de menselijke geest zoeken naar vrijheid, toch ondanks alles brekende die kluis-ters, die ban waarin zij werd gelegd. De betovering van de winter, de betovering van het koud materialistisch formalisme is voorbij. Niet langer kan men alleen met woorden God dienen. Dit begint in de mensen thans begrepen te worden. Niet alleen meer kan men de weg gaan des Heren, wanneer men vrome gebeden prevelt, maar alleen wanneer men de daad voegt bij de gedachte. Het is niet genoeg om te zeggen: Ik geloof, Heer. Men moet het geloof in daden weten om te zetten

en God te weten vertrouwen, en waar men dat niet kan, zoekt men naar de kennis en de weg die leidt tot dit vertrouwen, tot dit aanvaarden. Dat is onze bedoeling, daar willen we U bij helpen. Maar wat zijn we eigenlijk anders dan een enkele druppel regen die betekent dat de kou ten einde is en de sneeuw gaat smelten? Wat zijn wij anders dan een eerste koelte die wat zoel uit het Zuiden gesneld, een ogenblik verpozing tracht te brengen te midden van de barheid van lentestormen? Toch is het een belofte, niet onze belofte. Dat wij komen tot U, dat is de belofte, dat wij mogen komen in deze vorm, Dat wat eens het monopolie was van tovenarij, dat wat eens geschuwd moest worden en geschuwd werd, dat wat eens alleen in het verborgen met enkelen beoefend kon worden, thans reeds het eigendom wordt van de menigte. Hoeveel esoterisch licht wordt U niet gegeven aan alle kanten, hoeveel kennis wordt er niet verbreed? Voelt ge niet hoe zelfs binnen de kerken op het ogenblik het esoterisch bewustzijn pulseert, hoe langzaam maar zeker zelfs de kerken - en daar bedoel ik heus niet alleen mee de Christelijke kerken - bezig zijn de zware grensmuren die ze gebouwd hebben, de Chinese muur van eigenwaan en hoogmoedswaanzin, af te breken? Merkt ge niet hoe het werkt? Alle verstarring schijnt te verdwijnen. Natuurlijk, toornend geweld, want er is een grote dreiging, ofschoon ze dit jaar nog niet gerealiseerd zal worden, maar er is de Kerstbelofte op de achtergrond. Jezus heeft gesproken van een duizendjarig Rijk toen Hij Johannes inspireerde, Johannes van Patmos. Jezus zelf heeft gesproken over het Koninkrijk der Hemelen dat in U allen schuilt. Welaan, Kersttijd is nabij. Zodadelijk zullen de poorten opengaan en dan zal hernieuwd het lied klinken "Vrede op aarde aan hen die van goeden wille zijn". En dan zal de wereld daar staan, rijk aan materiële vooruitgang, met een techniek die leven put uit de zon, hitte uit het atoom, die de levende cel imiteert en nabouwt in de retorten van het laboratorium, die erts en metalen vervangen heeft door kunstmatige stoffen die beter zijn, een wereld die zijn thermometer als een sonde diep in de aarde heeft gelegd, om af te lezen hoe het gaat met die goede oude aarde; of er een aardbeving zal komen of misschien wel een storm. Zo zal die wereld daar staan, wijs, rijk aan wijsheid der materie, vooral ook rijk aan mogelijkheden. En dan komt het ogenblik dat er gekozen moet worden. Verwerp niet de kennis der dingen omdat, zoals velen zeggen, God toch wel zorgt. Zorg voor Uzelf, maar vertrouw erop dat, waar gij moet falen omdat ge zelf de capaciteiten niet bezit, God Uw streven op de juiste wijze verder zal leiden. Vertrouw op God en geef juist omwille van dat vertrouwen, dat U vrijwaart voor elke angst voor mensheid en wereld, aan Uw medemens en naastenliefde, hulp, het vriendelijke woord en de helpende hand, wanneer ze nodig zijn, en spaar ook hen niet het verwijt, wanneer ge denkt dat het vrucht kan dragen, niet uit Uw eigen wijsheid, maar zuiver als een feit, berustend in de materiële waarheid die voor iedereen begrijpelijk is. Wanneer ge zo leeft dan zult gij zijn: licht der wereld en zout der aarde. En beter dan wie ook kunnen wij weten dat die wereld licht nodig heeft en dat zij het zout der aarde nodig heeft, omdat de spijs der mensheid lauw en laf is geworden als warm, nog rokend bloed. Gij zijt hier samengekomen omdat ge dit ook wildet beleven, omdat ge mee wilt maken. Welaan, ik geef U iets wat voornamer is: het woord der werkelijkheid. Uw wereld is wat gijzelve ervan maakt. Wanneer Uw wereld U niet bevalt, begin dan bij Uzelve datgene te veranderen wat U in de wereld laakt en ziet, de wereld zal van aanschijn veranderen. Wanneer ge ontevreden zijt met Uw priesters, zoekt zelve Uw God en wordt Uw eigen priester, maar wees ook Uw priesterschap waardig. Zijt ge ontevreden met Uw staatslieden: brengt eerst Uw eigen zaken op orde, opdat ge zult weten wat de moeilijkheden en bezwaren zijn die een ander ontmoet. Bent U ontevreden met de economische verhoudingen: bewijs Uzelve dat ge kunt bezuinigen en dat ge meer kunt geven aan anderen, voordat ge van anderen meer vraagt. Wie zo handelt zal het Koninkrijk op aarde kunnen vinden. Wie ^{de}wegen gaat moge zich noemen met elke naam die hij wil; hij zal te allen tijde vrij zijn. Of hij zich noemt gereformeerd of Lutheraans, of hij zich noemt protestant of orthodox of katholiek, of hij zich noemt Boeddhist, Islamiet, of hij zich noemt heiden of godloochenaar, vrijdenker, humanist, theosoof; hoe hij zich ook noemen zal deze mens, hij zal werkelijk gevonden hebben datgene waarvan Christus gesproken heeft en waarover hij droomde: de band die de mens met zijn Godheid verenigt, die de geest vrij maakt tot meester over stof, tot meester over de angst en tot werkelijk bewust dienaar van zijn Schepper. Misschien is dit geen onderwerp in de gebruikelijke zin, maar ik heb U reeds gezegd: het is een bijzondere avond, en daarom heb ik gemeend op deze wijze U iets te moeten zeggen over de toekomst en over het heden. Over de toekomst, omdat zij een belofte is; over het heden, omdat gij voor Uzelve reeds nu een deel dezer belofte kunt verwerkelijken, en over het verleden, omdat Hij, die de weg ons allen is voorgegaan, herdacht wordt als iemand uit een verleden, terwijl Hij meer leeft dan ooit. En daarmee dank ik U voor Uw aandacht. De volgende spreker zal U in staat stellen om vragen te stellen van niet-persoonlijke aard, die hij U beantwoorden zal. Daarna zullen we pauzeren. Ik dank U voor Uw aandacht, nogmaals, en wens U een goede en zegenrijke avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in het Gebouw "KEN U ZELVEN", de Ruyterstraat 41, d e n H a a g.
Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk Uw vrienden en kennissen, voorzover zij serieus van ons werk willen kennismaken.

VRAGEN, welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan J.L.Buitendijk, Buys Ballotstraat 11, d e n H a a g.
U zult dan te zijner tijd in de VRAGENRUBRIEK het antwoord kunnen vinden.

Goeden avond vrienden,

Vanavond mag ik dan de VRAGENRUBRIEK voor U behandelen. Nu denk ik niet dat er erg veel vragen zijn, maar U kunt in ieder geval proberen om er een paar te stellen. Misschien is er iemand, om te beginnen, die nog iets wil weten over die sterrenwijding? Dan kunnen we hem daar om te beginnen over inlichten; dat is wel het meest actueel, geloof ik.

- x Ja, er zullen er verschillenden aanwezig zijn, vriend, die dat buitengewoon op prijs zullen stellen. (Leiding).
- Nu ja, laten ze dan maar vragen, dan zal ik wel antwoord geven, want daarvoor is de "vragenrubriek".
- x Kunt U zeggen waarom of de ster gekozen is als symbool voor de Orde?
- Ja, de vijfpuntige ster die is voor de Orde gekozen, omdat zij uitdrukking geeft aan een wereld die boven het 3-dimensionale uit is gekomen, zonder het volledige 2-wereld-beheersen reeds te bereiken, want dan hadden we de zespuntige ster. Gekozen werd de vijfpuntige ster dus omdat zij uitdrukking geeft aan het streven der Orde, daarbij niet voorspiegelende een bereiking die zeer zeker de Orde nog niet mogelijk kan maken voor al degenen die tot haar komen. Dus, goed begrepen, de ster is eigenlijk de mens die met twee voeten wortelt in de aarde, in de materie, die het hoofd omhoog strekt tot in de sfeer van de geest en die tracht om met beide uitgestrekte armen het Al te omvamen, maar het nog niet kan. Dat is eigenlijk de zin van de ster, dat is het teken van geestelijke bewustwording. En wanneer het helemaal nu volmaakt zou kunnen zijn, dan zouden we niet alleen een vijfpuntige of een zespuntige ster nemen - dus dan zouden we niet het magisch zegel gebruiken als symbool - maar dan zouden we moeten gebruiken het symbool van Tou, maar dan de Tou uitgedrukt op een speciale manier. Dat is ook een magisch teken en dat geeft aan de beheersing van de zeven sferen of wel, als U het anders wilt zeggen, van de zeven dimensies. Maar ik bedoel, daar hoeven we ons niet druk over te maken, want ik heb U precies verteld waarom we die ster gebruiken.
- x Heeft het belang, wanneer iemand die ster draagt, kan het tot verbetering van gezondheid leiden?
- Nu, dat zou ik niet willen beloven. Het kan wel, hoor. Kijk eens: als mensen ongezond zijn dan hebben ze daar zelf ook meestal wel een beetje schuld aan. Als die ster hen er nu aan herinnert dat ze ook hun lijden moeten dragen, dat ze dan ook verdraagzaam moeten zijn, en ze daardoor in staat stelt een beetje re-eler tegenover hun ziekte te staan, zullen ze waarschijnlijk ook wel beter worden, ja. Maar die ster die is eigenlijk hiervoor, tenminste wanneer U ze draagt, om U te bewijzen en U te herinneren steeds weer: ik heb me voorgenomen om verdraagzaam te zijn; ik heb me voorgenomen om naastenliefde te geven, ik heb me werkelijk voorgenomen om te proberen een ideaal mens te zijn, al weet ik wel dat ik het niet kan, maar ik wil het in ieder geval proberen. Daar is die ster voor, en wanneer die ingestraald wordt, dan is dat alleen maar dat dat sterretje, buiten Uw eigen uitstraling, ook nog een beetje kracht heeft dat als een kleine speldeprik, elke keer wanneer het de verkeerde kant uitgaat, zegt: ho, vergeet je me niet? Begrijpt U? Dat is eigenlijk het symbool van die ster zoals U die draagt. Er is ook bij ons wel een ander symbool, dat is de lichtende ster. Maar ja, die kun je niet maken op aarde, hè? Ik bedoel, dat is zoiets, daarvoor moet je bij onze vaklui zijn, want er is geen mens op aarde die kans ziet om uit licht een ster te maken die blijft bestaan. Dus die heeft wel betekenis, die betekent n.l. een bepaalde bereiking binnen deze Orde en als zodanig dus ook dat je tot een centrum wordt voor geestelijke krachten die vandaar uitgaan, en die krachten die dan verworven zijn, die kunnen zowel van genezende als van ziende aard zijn; ze kunnen alleen bestaan in een heel groot begripsvermogen en een grote genegenheid, het kan zijn geduld als het ware dat in U bevorderd wordt, maar dan werkt er iets. Het kan ook wijsheid zijn die er in U geboren wordt, ofschoon dat altijd erg gevaarlijk is, hoor, want de meeste mensen die die wijsheid krijgen, die worden of eigenwijs, of ze denken dat ze niet meer wijs zijn, omdat ze ontdekken dat hun hele wijsheid eigenlijk helemaal niet meer wijs is; maar dat is allemaal maar een raden naar iets waar je eigenlijk toch maar heel weinig over weet. Begrijpt U? En daarom is het voor die mensen wel eens moeilijk. Als die ster bij je staat en je krijgt daar wijsheid door, dat is een, ik zou haast zeggen een beetje een zware proef, een hele zware proef, maar kom je er doorheen, dan heb je ook een van de mooiste dingen bereikt die er te bereiken zijn. Maar ja, daar wilden

we niet over praten, nietwaar. Maar genezen doet die ster niet, hoor; stelt U zich dat niet voor. Het kan zijn dat, als we hier allemaal nu bij elkaar zitten zo, en er komt zo meteen één van de hoge Pieten, nietwaar, en die brengt het hele zaakje in harmonie, dat het één is, dat iemand die ziek is, door die stroming wat gezonder wordt. En het kan ook wel eens zijn dat iemand die toch al lijdt aan een beetje gespannen zenuwen, denkt: nou, als ik nu maar niet flauw val. Maar het kan geen kwaad, hoor, daar moet je je geen zorgen over maken, want dat komt allemaal meer dan dubbel in orde. Dan is het alleen, dan kun je die kracht die je krijgt op zo'n ogenblik niet ineens verwerken. Dat is allemaal heel eenvoudig. Nu zou het misschien kunnen zijn, als je een beetje veel kiespijn hebt, als je komt, dat je met minder weggaat. Nu ja, wat dat betreft heb je in ieder geval een voordeel als je hier komt, nietwaar, want als je nu naar sommige andere gelegenheden gaat, waar ze je een beetje dansmuziek en een erg glibberige vloer en verder dure drankjes met een slecht smaakje presenteren, dan weet je dat je misschien wel kiespijn hebt als je weggaat, terwijl je die niet had toen je kwam, maar je portemonnaie ben je in ieder geval practisch kwijt. Nu ja, de portemonnaie is er dan nog wel, maar wat erin zat niet meer.

- x Kunt U ons iets vertellen van degenen die die instraling verrichten?
- Ja, dat kan ik wel vertellen. Dat is n.l. dit: dat is, laten we zeggen, een priester geweest, maar degeen die dat nu vanavond doet, die stamt uit een betrekkelijk vroeg tijdperk, die is n.l. voorganger geweest in een kleine gemeente in de buurt van het tegenwoordige Syracuse, en daar was hij dan zoveel als priester. Maar ik zeg: dat was een vroeg-Christelijke tijd en ik geloof zelfs dat hij zo'n beetje een voorloper was een Estoriano, hoor. Maar ja, daar hoeft je je niet druk over te maken, want ik kan U wel vertellen: het is een zeer goed iemand. En laat U zich niet beïnvloeden, U zult zeggen: wat is hij indrukwekkend. Nu ja, ten eerste komt er een beetje van het vak bij, want dat heeft hij nog gehouden, nietwaar, en dan in de tweede plaats, wat hij doet, al is het dan nog zo machtig, dat doet hij toch alleen maar om U allemaal een klein beetje te helpen. En dan ook degenen uit de geest die hier vanavond zijn, dat zijn er ook een aardig zwikje, om die ook een eindje te helpen.
- x Het is niet bepaald over de ster, maar ik wilde het zo graag over die verdraagzaamheid hebben. Jezus heeft dat toch ook tot op een gegeven ogenblik, tot een zekere mate, tot een bepaalde lijn, zal ik maar zeggen, want als je te verdraagzaam bent, dan kun je nog wel eens een voetveeg worden voor een ander.
- Juist, dat is volledig juist en dat is ook niet de bedoeling. Maar kijk eens, de ware verdraagzaamheid die vindt het niet erg als hijzelf een voetveeg wordt van een ander, maar ziet hij dat een ander onrecht wordt aangedaan, dan is hij op z'n teentjes getrapt en dan zegt hij: kom maar op, nou zullen we het even uitknokken. Verdraagzaamheid dat betekent eigenlijk alleen, nietwaar, dat je voor jezelf niet vraagt dat de wereld je respecteert en je verheerlijkt, dat je rustig voor jezelf zegt: laten ze liever honderd keer misbruik van mijn goedheid maken dan dat ik één keer iemand iets weiger die wat nodig heeft, en laat ik liever duizend keer het iemand vergeven als hij niet netjes tegen me is, nietwaar, of een grote mond geeft of tegen me aan blundert op straat, dan dat ik één keer me boos zou maken over een mens die het niet verdiende. Kijk, dat is nu eigenlijk verdraagzaamheid. De meeste mensen die denken dat verdraagzaamheid is zo - iets van: nu jongens, het is toch nat op straat, ik ga in de modder liggen, loop er maar overheen, dan houd je droge voeten. Maar dat is niet waar, hoor, dat is helemaal niet waar. Het is zo: iemand die verdraagzaam is die zegt: wanneer de omstandigheden voor mijzelf zo zijn, nu ja, dat ik eigenlijk onrechtvaardig behandeld wordt, dan neem ik dat; daar maak ik me niet druk over, want uiteindelijk hoeveel meer mensen worden er niet onrechtvaardig behandeld? Misschien dat ik door het te verdragen, een klein beetje van die onrechtvaardigheid tegenover anderen zelf op kan vangen en dat een ander het tenminste een beetje beter heeft. Maar gebeurt dat bij een ander, dan zeg je niet: ik ga erbij zitten. Kijk, Jezus die heeft alles genomen wat er te nemen was op dat gebied: verdachtmakingen, alle spitsvondigheden van Farizeeën en wat er nog meer bij was, de twijfel van zijn eigen leerlingen, verlatenheid; Hij heeft het allemaal genomen. Er staat geschreven dat de duivel die bekoorde Hem in de woestijn. En wat dacht je dat Jezus zei? Dat Hij zei: ga nu maar gauw weer naar je braadspit terug en blijf daar de eerste paar miljoen jaar? Nee, Hij zei: ga achter Mij Satan, vóór Mij heb je niets te maken, maar als Ik je helpen kan met Mijn wezen en Mijn liefde, met Mijn weg om iets van je demonie kwijt te raken, dan zal Ik dat graag doen; dat bedoelde Hij ermee. Maar diezelfde Jezus, toen Hij zag hoe dat hele Joodse volk, de gelovige Joden, opgelicht werden in de tempel daar, toen nam Hij een stevige karawats en toen heeft Hij de heren even verteld dat Hij er misschien niet zo naar uit zag, maar dat Hij dergelijke dingen toch niet kon tolereren. Volgens mij was Hij een zeer verdraagzaam mens, want Hij verdroeg alles wat met Hemzelf in verband stond, maar Hij bestreed alle onrecht waar het anderen betrof. En ik geloof dat U die verdraagzaamheid dan ook maar het beste op die manier

op kunt vatten, ook al zegt U: dan lopen ze over je. Als ze over U lopen is dat niet zo erg, want als U over U laat lopen dan kunt U er heus wel tegen, maar er zijn anderen die kunnen er niet tegen. Laat ze liever over U lopen, U kunt het tenminste hebben, zo moet U redeneren. Als je maar wilt, dan kun je dat allemaal verdragen, maar er zijn er een hoop die zouden dat niet kunnen, die zouden eraan kapot gaan, geestelijk en lichamelijk, en die moet je helpen. Daar gaat het dus over bij de verdraagzaamheid. Nu, ik geloof: dat hebben we ook weer een beetje duidelijk op pootjes gezet, hè? Nu, zijn we met de vragenrubriek klaar? Nu, dan krijg je van mij nog even een paar woorden. We hebben nu een klein beetje zitten lachen, misschien ook wel omdat ik het nu niet zo heel erg netjes zeg; het is geen taal voor in de salon van Baronesse, Freule, weet ik wat nog meer, maar per slot van rekening, hoe men het zegt, daar komt het niet op aan. En nu moet U maar eens heel goed onthouden in Uw hele leven: wat de mensen zeggen en hoe ze het zeggen, ach, dat is allemaal buitenkant, dat is allemaal de poppenkast, nietwaar? Of ze je nu verwensen op een heel beleefde of op een heel onbeleefde manier, dat blijft uiteindelijk hetzelfde, en of ze nu zeggen: "de Here moge U zegenen", of dat ze zeggen: "verdorie, kerel, ik weet niet wat ik zeggen moet", dan zeggen ze beide keren hetzelfde: "ik ben je dankbaar". Wat de mensen zeggen daar gaat het niet om en daarom moet je nooit zo erg op de woorden van de mensen letten, je moet letten op wat er van binnen zit. En de mensen die menen het vaak heel wat beter dan ze het zeggen. De mensen die dromen allemaal op hun manier toch ook van wat moois en van wat goeds. En wanneer ze het dan misschien een beetje onbeholpen uitdrukken, waarom zou een goed mens dan lachen? Ik verwijt het U helemaal niet, hoor; U mag rustig lachen, ik kan er wel tegen, maar een ander niet. En als er dan eens een gekke draai komt in een woord, ach, lach rustig van binnen, dat geeft niet, maar neem er die mensen niet minder ernstig om, want we hebben nu gesproken over de ster en we hebben gesproken over de verdraagzaamheid, maar aan al die dingen heb je niets als je niet kijkt voorbij de buitenkant. Vroeger zeiden ze altijd: ook achter het boezeroen van een werkmans klopt een gouden hart. Nu ja, ik zou zeggen: tegenwoordig kan het ook wel eens doublé zijn en onder een frak en een ambtenarenpakje daar kunnen ook hele gouden harten zitten, want het is heus niet het boordje of het boezeroen dat het gouden hart maakt, dat is de mens zelf. En als U soms het idee hebt dat het bij U nog niet helemaal van goud is, probeer het maar om goed te zijn, dan wordt het vanzelf zo. Dat is het enige goud dat je mee kunt nemen. Nu, en dan ben ik verder klaar zover. En dan heb ik misschien een beetje een andere noot gebracht in deze zaal, zo'n beetje "anti-climax" zoals iemand dacht: "ik hoop dat hij maar netjes blijft", weet U wel? Nu, ik blijf op mijn manier heel netjes, vrienden, en ik bedoel het heel goed, maar ik heb dan eventjes de spanning gebroken en daarom hebben ze mij daarvoor gezet. En als ik dat een beetje heb gedaan, dan zou ik zeggen: pauseer nu maar gezellig een tijdje. Dan zijn jullie misschien sterk wanneer zo meteen de grote mannen komen die geen grapje maken, maar die de puntjes op de "i" zetten. Nu wens ik U allemaal een zegenrijke avond, mensen, en dat je veel kracht mee mag nemen, want als het aan mij zou liggen: ik zou jullie volpompen dat je zweefde over de straat in plaats van dat je liep. En nu, allemaal het beste verder.

Goeden avond vrienden, (instraling der draagtekens).

Deze Vrijdag voor Kerstmis wil de Orde wederom trachten de krachten die verzameld zijn, uit te storten over U als mens en over deze symbolische draagtekens, die voor U moeten zijn een bevestiging van Uw wil om het streven der Orde te bevestigen. Onze Orde verlangt van U niets; al wat gij geeft geeft gij vrijwillig. Gij kunt gaan waar gij wilt en staan waar gij wilt, gij hoeft niet te luisteren naar onze stemmen, maar wij hopen dat gij toch wilt behoren tot onze Orde, door te zijn één van die velen die leven voor hun medemensen, die leven om de gedachte van vrede, van verdraagzaamheid, maar bovenal van practisch beoefende naastenliefde in de wereld meer en meer kenbaar te maken. En zo, thans als gemeenschap hier tezamen zijnde, zullen wij aanroepen de krachten boven ons, zullen wij roepen tot de verst voor ons bereikbare grens, hopende dat de kracht die gegeven wordt voor U en ons allen mogen zijn een bevestiging in leven en streven van onze gang op Christusweg, waarbij wij willen zijn mede-offeraars, mede-offerenden.

Gij engelenheir, gij geestenschaar des lichts, ik vraag U: kom! Gij krachten des goeds, gij verdelgers der duisternis, ik vraag U: kom! Gij allen die God erkent als Uw meester, die God erkent als Uw levensdoel, ik vraag U: kom! Kom, en geef mede Uwe kracht, opdat eenheid moge geschapen worden. En met U verhef ik mijn stem in het smekend koor: Heer, geef ons kracht. Laat Uw licht komen, o Schepper, opdat wij mogen kennen de waarheid, het licht en het leven dat Gij zijt. Laat deze kracht gaan door dit lichaam dat ik mag gebruiken, laat het vloeien in de tekens die ik wil zegenen in Uwe naam, o Heer, Laat Uw vrede neerdalen. Heer, Uwen weg ben ik gegaan en Uwe naam heb ik genoemd: Jezus. Zegent Gij hier in ons midden ons allen.

Kracht des levens, kracht des lichts, kracht Gods, in de naam van mijn Schepper, in de naam van ons aller Meester stort ik U uit, opdat gij moogt zijn dragend de kracht die brengt liefde onder de mensen, opdat gij moogt zijn dragende kracht die de goede wil versterkt, opdat gij moogt zijn licht dat een sluier doorbreekt en het inzicht geeft.

Vrienden, moge Uw leven en Uw werken bevestigen deze kleine daad en deze grote kracht, want thans is met ons de liefdegeest, die heel de wereld bezielt en in stand houdt. Moge de kracht die ik gelegd heb in deze tekens, Gods werk groter doen worden en krachtiger in Uw zielen. Moge de kracht, in Uw wezen gestroomd, zijnde voor U de bevestiging van de noodzaak om, onafhankelijk van denkrichting of geloof, te zoeken de waarheid, het cosmisch begrip, het cosmisch inzicht, de enige en eeuwige wet die voor ons allen geldt: de wet der naastenliefde. Moge de vrede des Heren met U zijn.

Goeden avond vrienden,

Gespeeld is het lichtende spel,
En gegeven de lichtende kracht,
Ontwaakt is de macht des goeds,
En gedragen is zij over de wereld.
Veel zijn de machten die rond U zijn
En klein en bitter lijkt soms het leven.
Maar zoals deze kracht slechts één doel,
Eén wezen kent: geven,
Geven, altijd geven van zichzelf
Om zo voort te bestaan.
Moogt gij zo, deze kracht aan U gedaan
Doen aan al wat leeft.
Dan zult ge werkelijk hebben deel
Aan Hem die eeuw'ge krachten geeft.

En nu is het eigenlijk mijn taak om deze avond voor U te gaan besluiten, en ik zou dat willen doen met een paar eenvoudige woorden. Wij hebben òn van U òn van het medium in zeer korte tijd zeer veel moeten vergen en daarom moeten we nu langzaam maar zeker een eind gaan maken aan deze bijeenkomst. Anders zou ik zeggen: laat ons verder gaan in deze geest van saamenhorigheid, van harmonie, van geestelijk samenzijn. Ik wil echter niet zonder het gebruik "het schone woord" als einde, ook thans weer tot zijn recht te doen komen, deze avond voor besloten verklaren. En daarom zou ik - voortbordurend misschien op wat de eerste spreker heeft gezegd - een kort oogenblik denken over de lichtende ster.

Een ster
Heeft er ver
In het Oosten gestaan
En heeft er getrokken
Zijn lichtende baan
Langs de hemel.
En in 't gewemel
Der sterren
Werd kenbaar Zijn weg.
En ieder die 't zag
Heeft gedacht: ach,
Hoe ver
Staat die ster;
Hoe ver van mij.
Maar de ster kwam naderbij,
En een lichtende kracht
En met lichtende glans
Voerde ze uit
Een cosmische dans.
En de wijzen
Die hebben de sterren gezien
En hebben gedacht:
't Is het teken misschien,
Misschien kunnen we volgen de ster
Die ons leidt,
En vinden de Zoon van de eeuwigheid.
Ze trokken door land
En ze trokken door veld
En ze hebben de mijlen

Noch moeite geteld.
Zij jaagden, zij jaagden
De ster achterna
En konden niet vinden haar.
Doch dra,
Dra werd geboren
In henzelve een licht,
En naar die ster hebben zij toen
Hunne schreden gericht.
En ze zijn er zo zachtekens voortgegaan
Tot ze de sterre zagen stillestaan.
En daar vonden ze in de duistere nacht
De vorst der wereld,
Zonder pracht
Of pronk of praal,
En zonder woorden, zonder taal.
Een kind, zo hulp'loos,
Zonder kracht,
En toch reeds dragend
Grootse macht
Des Al.
De wijzen
Ze bogen zo lijze
Hun knie
En zeiden:
O Heer,
Nu ik Uw aanschijn zie,
Vervuld is het leven,
De wijsheid vergaan,

We kunnen nu slechts nog
Door U voortbestaan.
En ze trokken weer verder
En met hen de ster
Al zag die geen mens'lijk oog.
Men dacht: het zijn dwazen
Die wijzen uit den Oost.
Maar dat was de schijn
Die bedroog.
Want in de wijzen
Daar brandde een ster,
Daar brandde een goddelijk licht
En dat heeft er hun voeten
Zo zachtekens
Ten hemel steeds gericht.
Zij gingen ten hemel
Ten berge op,
Steeds verder en verder omhoog,
En vonden in 't licht
Dat in hen was
Een gids die hen nimmer bedroog.
Nu trekken drie sterren
Tezamen hun baan
En dansen een cosmische dans,
Zij spelen het spel
Van de sterrekracht
Maar met Kerstmis, dan is het een krans
Die ligt boven een kind dat geboren wordt,
Een kind, een eenvoudig mens,
Want wanneer Gods kracht
In een mens ontwaakt,
Wie kent dan der moog'lijkheidgrens?
De wijzen zij weten:
De keten
Die duurt en bindt nog
Het mens'lijk geslacht,
Zal eens gebroken worden als glas
Door Gods licht
En een kindje dat lacht.
Zo ziet ge ten hemel
En ziet ge de ster,
Of draagt ge het sterrensymbool,
Denk niet aan gebeuren
Of maak van die ster
Uw eigen private idool,
Maar denk aan de ster
Als belofte van kracht
Die licht geeft
In der ziele duistere nacht.
En wanneer ge dan zacht
Door het leven gaat
En een ster ziet,
Dan weet ge dat gadeslaat
Uwen God
Die is Vader, is vriend,
Is Uw kracht.
En wanneer gij slechts
't Volgen der sterre betracht
Dan zult ge Hem vinden
In Zijn tempel, Zijn hof,
En begrijpen waarom alles
Zingt, eeuwig, Hem lof.

En daarmee besluit ik voor U deze bijeenkomst. Moge Uw avond zegenrijk zijn. Moge Uw nachtrust zoet zijn en Uw ziele vrij in die oorden waar is licht en vreugde en kracht die een mens doet leven in innerlijke vrijheid. Ik dank U voor Uw aandacht en wens U een gezegende huisgang.